

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 grudnia 1964 r.

w sprawie zasad i trybu przydzielania oraz opróżniania mieszkań służbowych przeznaczonych dla funkcjonariuszów Służby Więziennej.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przydziałowi na mieszkania służbowe podlegają lokale mieszkalne, które pozostają w dyspozycji Służby Więziennej.

2. W dyspozycji Służby Więziennej pozostają następujące lokale mieszkalne:

- 1) w zakładowych domach mieszkalnych jednostek organizacyjnych więziennictwa lub innych jednostek podległych Ministrowi Sprawiedliwości,
- 2) samodzielne lokale przekazane jednostkom organizacyjnym więziennictwa przez właściwe organy prezydium rad narodowych,
- 3) przydzielone po 1945 r. z tytułu pełnienia służby funkcjonariuszom Służby Więziennej w budynkach, które w czasie dokonania przydziału znajdowały się w administracji więziennictwa i w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zajmowane są przez funkcjonariuszów

Służby Więziennej lub przez osoby zwolnione z tej służby,

- 4) zwolnione przez funkcjonariuszów Służby Więziennej, którym przydzielono mieszkania służbowe, jeżeli lokale te zostają bezpośrednio po ich opróżnieniu przydzielone innym funkcjonariuszom Służby Więziennej. Właściwe organy prezydium rad narodowych lokale te przekazują właściwym jednostkom organizacyjnym więziennictwa.

3. Lokale wyłączone spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) nie mogą być przydzielane na mieszkania służbowe.

4. Jednostki organizacyjne więziennictwa obowiązane są prowadzić ewidencję mieszkań służbowych, pozostających w ich dyspozycji.

5. Lokale mieszkalne niezbędne na zakwaterowanie funkcjonariuszów Służby Więziennej przekazuje się do dyspozycji właściwych organów prezydium rad narodowych.

§ 2. Uprawnionymi do otrzymania mieszkania służbowego są funkcjonariusze Służby Więziennej mianowani na stałe, którzy nie posiadają samodzielnego lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby ani też w miejscowości, z której codzienny dojazd do służby jest możliwy.

§ 3. 1. Przy przydzielaniu mieszkania służbowego uwzględnia się normy zaludnienia dla:

- 1) współmałżonka,
- 2) dzieci własnych, przysposobionych lub wziętych na wychowanie, jeżeli zamieszkują dotychczas z osobą określoną w § 2 i pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym,
- 3) rodziców, dziadków lub opiekunów osoby określonej w § 2 i jej współmałżonka, jeżeli dotychczas zamieszkują wspólnie z osobą otrzymującą przydział, są na jej utrzymaniu i pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym,
- 4) w uzasadnionych wypadkach dla osób zatrudnionych w gospodarstwie domowym.

2. Od zamieszkania z osobą określoną w § 2 nie mogą być wyłączeni członkowie rodziny, którzy pozostają z tą osobą we wspólnym gospodarstwie domowym.

3. Inne osoby poza określonymi w ust. 1 i 2 mogą być zameldowane na pobyt stały w mieszkaniu służbowym wyłącznie za zezwoleniem organów kwaterunkowych jednostek organizacyjnych więziennictwa.

§ 4. Do mieszkań służbowych przeznaczonych dla funkcjonariuszów Służby Więziennej mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 60 i 64 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227).

§ 5. 1. Przydziału mieszkań służbowych dokonuje organ kwaterunkowy jednostki organizacyjnej więziennictwa.

2. Organem kwaterunkowym właściwym dla funkcjonariuszów zatrudnionych w Centralnym Zarządzie Więziennictwa — jest Dyrektor Centralnego Zarządu Więziennictwa, dla funkcjonariuszów zatrudnionych w zakładach karnych — naczelnik właściwego centralnego więzienia oraz dla funkcjonariuszów zatrudnionych w Centrum Wyszkożenia Służby Więziennej w Szczypiornie — komendant tego Centrum.

3. Pisemna decyzja o przydziale (nakaz) stanowi podstawę do zajęcia lokalu, co nie wyłącza obowiązku stwierdzenia szczegółowo warunków i przedmiotu najmu w formie pisemnej z wynajmującym (administracją budynku) i uprzedniego uregulowania wpłaty kaucji (wkładu mieszkaniowego) oraz pokrycia kosztów urządzeń sanitarnych lub innych urządzeń, jeżeli obowiązek taki istnieje.

4. Mieszkanie służbowe nie może być oddawane w bezpłatne używanie ani podnajmowane w całości lub w części.

§ 6. Mieszkanie służbowe powinno być przydzielone w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości położonej w odległości umożliwiającej codzienny dojazd do służby. W razie przeniesienia służbowego do innej miejscowości prawo do zajmowanego dotychczas mieszkania służbowego zostaje zachowane do chwili przydzielenia mieszkania w nowym miejscu pełnienia służby.

§ 7. 1. Mieszkania służbowe podlegają opróżnieniu w razie rozwiązania stosunku służbowego z zastrzeżeniem przewidzianym w art. 60 i 64 ust. 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 69, poz. 436) i art. 32 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70).

2. Do opróżnienia mieszkań służbowych w wypadku określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 4 ust. 1 i 3 oraz §§ 5—13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 marca 1959 r. w sprawie warunków przydziału i opróżniania mieszkań służbowych, właściwości organów w tych sprawach i trybu postępowania (Dz. U. Nr 24, poz. 152).

3. Przy wykonywaniu przepisów rozporządzenia powołanego w ust. 2 w imieniu jednostek organizacyjnych więziennictwa działają organy kwaterunkowe tych jednostek (§ 5).

§ 8. 1. Funkcjonariusz obowiązany jest do opróżnienia mieszkania służbowego wraz z osobami wspólnie zamieszkalymi na zarządzenie organu kwaterunkowego jednostki organizacyjnej więziennictwa w wypadkach.

- 1) utraty prawa do zajmowania mieszkania w danej miejscowości (§ 6),
- 2) przeznaczenia lokalu na cele niemieszkalne,
- 3) uzyskania w miejscu pełnienia służby mieszkania we własnym domu jednorodzinnym, w lokalu w małym domu mieszkaniowym lub w lokalu spółdzielni budownictwa mieszkaniowego z tytułu członkostwa w spółdzielni.

2. Od decyzji zarządzającej opróżnienie mieszkania służbowego przysługuje zainteresowanemu w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji odwołanie do organu nadrzędnego nad organem, który wydał decyzję. Decyzja organu nadrzędnego jest ostateczna i podlega wykonaniu przez jednostki organizacyjne więziennictwa.

§ 9. Jeżeli mieszkanie służbowe jest zaludnione poniżej obowiązujących norm, a powierzchnia ponadnormatywna stanowi co najmniej jedną izbę mieszkalną, organ kwaterunkowy przydziela w miarę możliwości osobie zajmującej to mieszkanie inne odpowiednie mieszkanie służbowe. W braku takiej możliwości lub jeżeli zainteresowany nie wyraża zgody na proponowane mu mieszkanie, organ kwaterunkowy dokonuje przydziału izb, stanowiących powierzchnię ponadnormatywną, uprawnionemu do otrzymania mieszkania służbowego. Pierwszeństwo do otrzymania przydziału przysługuje osobie wskazanej przez zajmującego mieszkanie w terminie wyznaczonym mu w tym celu przez organ kwaterunkowy.

§ 10. Osoby uprawnione do mieszkania służbowego, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia zajmują mieszkanie o powierzchni przekraczającej obowiązujące normy zaludnienia, zachowują prawo do tego mieszkania w granicach norm obowiązujących w czasie dokonania przydziału.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki